

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS GYNYBOS FONDO
ĮSTATYMO NR. XIV-2775 4 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO
PROJEKTO NR. XIVP-4285, LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ĮSTATYMO NR. I-446 11
IR 40 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-4286 IR LIETUVOS
RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO PASKIRTIES ŽEMĖS ĮSIGIJIMO ĮSTATYMO NR. IX-1314
4 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-4287**

2025 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsniu ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo 2024 m. gruodžio 12 d. vakarinio posėdžio metu priimtą sprendimą (protokolas Nr. SPP-12), Lietuvos Respublikos Vyriausybė **n u t a r i a**:

1. Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos valstybės gynybos fondo įstatymo Nr. XIV-2775 4 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-4285 (toliau – Įstatymo projektas Nr. XIVP-4285), tačiau siūlyti Lietuvos Respublikos Seimui Įstatymo projektą Nr. XIVP-4285 tobulinti pagal šias pastabas ir pasiūlymus:

1.1. Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projektu Nr. XIVP-4285 siūloma papildyti Lietuvos Respublikos valstybės gynybos fondo įstatyme nustatytą Valstybės gynybos fondo lėšų šaltinių sąrašą į jį įtraukiant naują Valstybės gynybos fondo lėšų šaltinį, siekiant, kad būtų tinkamai užtikrintas siūlomo naujo lėšų šaltinio lėšų pervedimo į Valstybės gynybos fondą tvarkos reglamentavimas, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 7 punkte įtvirtinto teisėkūros sistemiškumo principo, reiškiančio, kad teisės normos turi derėti tarpusavyje, įgyvendinimas, siūlyti Lietuvos Respublikos Seimui pakeisti Valstybės gynybos fondo įstatymo 4 straipsnio 3 dalį ją išdėstant taip:

„3. Šio straipsnio 1 dalies 1, 3, 4–7 punktuose nurodytas lėšas į Valstybės gynybos fondo sąskaitą pveda Lietuvos Respublikos finansų ministerija finansų ministro nustatyta tvarka.“

1.2. Pagal Rezervinio (stabilizavimo) fondo nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Seimo 2002 m. gegužės 30 d. nutarimu Nr. IX-912 „Dėl Rezervinio (stabilizavimo) fondo nuostatų patvirtinimo“ (toliau – Rezervinio (stabilizavimo) fondo nuostatai), 5.4 papunktį 50 procentų lėšų, gautų į valstybės biudžetą pardavus valstybinės žemės sklypus, yra šio fondo lėšos (t. y. ir lėšos, gautos už parduotą valstybinę žemės ūkio paskirties žemę, pervedamos į Rezervinį (stabilizavimo) fondą). Įstatymo projektu Nr. XIVP-4285 siūlomas pajamų, gautų už parduotus valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypus, paskirstymo reguliavimas nesuderinamas su galiojančiu reguliavimu, todėl kartu su Įstatymo projektu Nr. XIVP-4285 turi būti keičiami Rezervinio (stabilizavimo) fondo nuostatai.

2. Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo Nr. IX-1314 4 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIVP-4287 (toliau – Įstatymo projektas Nr. XIVP-4287), tačiau siūlyti Lietuvos Respublikos Seimui Įstatymo projektą Nr. XIVP-4287 tobulinti pagal šias pastabas ir pasiūlymus:

2.1. Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 2 dalyje, kuria keičiamas Lietuvos Respublikos žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 4 punktas:

2.1.1. Siūloma neatsisakyti reikalavimo, kad įsigyti žemės ūkio paskirties žemės iš valstybės kaip žemės sklypo bendraturčio turi teisę bet kuris tokio žemės sklypo bendraturtis – privatus asmuo,

jeigu nėra galimybės jos atidalyti ir suformuoti atskiro žemės sklypo. Atidalijus valstybei nuosavybės teise priklausančią žemės ūkio paskirties žemės sklypo dalį atskiru žemės sklypu, jį būtų galima parduoti kaip besiribojantį žemės ūkio paskirties žemės sklypą pagal Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 4 dalyje, kuria siūloma papildyti Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalį 6 punktu, siūlomą reglamentavimą.

2.1.2. Valstybei su bendraturčiais – privačiais asmenimis bendrosios nuosavybės teise priklausančių žemės sklypų administravimas reikalauja atitinkamų sąnaudų, žemės sklypų administravimui naudojamos valstybės biudžeto lėšos. Be to, dažni atvejai, kai žemės ūkio paskirties žemės sklypą valstybė bendrosios dalinės nuosavybės teise valdo su privačiais asmenimis, kurie neatitinka Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 2 dalyje, kuria keičiamas Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 4 punktas, siūlomų kvalifikacinių reikalavimų – nėra įregistravę ūkininko ūkio, neturi profesinio pasirengimo ūkininkauti, neatitinka kitų reikalavimų.

Siekiant racionalaus valstybės turto naudojimo, Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 4 punkte tikslinga nustatyti, kad kai nėra galimybės atidalyti valstybei nuosavybės teise priklausančios žemės sklypo dalies ir suformuoti atskirą žemės sklypą, jeigu žemės sklypas valstybei priklauso bendrosios dalinės nuosavybės teise su kitais bendraturčiais – privačiais asmenimis, valstybei priklausančią žemės sklypo dalį galėtų be aukciono pirkti visi žemės sklypo bendraturčiai, taip pat ir tie, kurie neatitinka minėtų reikalavimų.

2.1.3. Atsižvelgiant į šio nutarimo 2.1.1 ir 2.1.2 papunkčiuose išdėstytus argumentus, siūloma nekeisti galiojančio Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 4 punkto.

2.2. Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 3 dalyje, kuria siūloma papildyti Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalį 5 punktu:

2.2.1. Nacionalinės žemės tarnybos prie Aplinkos ministerijos (toliau – Nacionalinė žemės tarnyba) duomenimis, apie 73 procentus bendro valstybinės žemės ūkio paskirties žemės ploto sudaro žemės sklypai iki 10 ha ploto. Nustačius teisę be aukciono įsigyti valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypus, kurių plotas iki 10 ha, būtų sudaromos išskirtinės sąlygos vienai asmenų grupei įsigyti didžiąją dalį likusios valstybinės žemės ūkio paskirties žemės ir sukuriama prielaidos pertekliniam žemės ūkio valdų didinimui. Teisinis reguliavimas neturėtų sukurti prielaidų vienai asmenų grupei įsigyti didžiąją dalį valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypų ploto. Teisinis reguliavimas turėtų būti nustatytas, kad būtų atsižvelgta į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo doktriną dėl privilegijų, t. y. Konstitucinis Teismas yra išaiškinęs, kad Konstitucija nesaugo ir negina tokių asmens įgytų teisių, kurios savo turiniu yra privilegijos; privilegijų gynimas ir apsauga reikėtų, kad yra pažeidžiami konstituciniai asmenų lygiateisiškumo, teisingumo principai, Konstitucijoje įtvirtintas darnios visuomenės imperatyvas, taigi ir konstitucinis teisinės valstybės principas (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas byloje Nr. 51/01-26/02-19/03-22/03-26/03-27/03, Konstitucinio Teismo 2007 m. liepos 3 d. nutarimas byloje Nr. 03/04-15/04-05/06, Konstitucinio Teismo 2014 m. liepos 3 d. nutarimas Nr. KT34-N9/2014). Be to, siūlymas lengvatinėmis sąlygomis pardavinėti 10 ha ploto žemės sklypus neatitinka valstybės intereso išlaikyti didesnius sklypus, kurie reikalingi stambius investicinius gamybos projektus įgyvendinančioms įmonėms, taip pat užtikrinant krašto apsaugos funkcijas ir karinės pramonės plėtrą Lietuvoje; tokių valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypų pardavimas lengvatinėmis sąlygomis ribotų galimybę plėstis kitai ekonominei veiklai (pvz., atsinaujinančiai energetikai, miškininkystei, pramonės parkų ir gynybos pramonės plėtrai ir t. t.).

Nacionalinės žemės tarnybos duomenimis, šiuo metu yra 127 771 valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypai, kurių plotas iki 5 ha. Bendras šių sklypų plotas sudaro daugiau kaip 60,54 procentų viso valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypų ploto, preliminarį pardavimo kainą – apie 896 818 000 eurų. Valstybei pardavus daugiau kaip 60,54 procentų viso valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypų ploto, likusios dalies gali būti per mažai krašto apsaugos funkcijoms užtikrinti,

naujos karinės infrastruktūros plėtojimui, Lietuvos gynybos pajėgumų stiprinimui, pritraukti stambioms investicijoms, vystyti stambius projektus, Vyriausybės nutarimu pripažintus užtikrinančiais neatidėliotinus valstybės saugumo ir gynybos poreikius ir pan.

Atsižvelgiant į pateiktus argumentus ir tai, kad turi būti įgyvendinamos ir kitos Devynioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2024 m. gruodžio 12 d. nutarimu Nr. XV-54 „Dėl Devynioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“ (toliau – Vyriausybės programa), nuostatos (pvz., dėl saulės ir vėjo elektrinių plėtojimo, šalies miškingumo didinimo, gynybos ir saugumo pramonės plėtros ir t. t.), siūloma nustatyti parduodamo žemės ūkio paskirties žemės sklypo plotą iki 5 ha.

2.2.2. Siūloma atsisakyti ribojimo, kad teisę be aukciono pirkti valstybinę žemės ūkio paskirties žemę turi tik valstybinės žemės ūkio paskirties žemės nuomininkai ir asmenys, kuriems teisė laikinai naudotis žemės sklypais nesuformuotu laisvos valstybinės žemės fondo žemės plotu žemės ūkio veiklai vykdyti suteikta pagal Nacionalinės žemės tarnybos leidimą, išduotą iki 2023 m. gruodžio 31 d., nes šis reglamentavimas prieštarautų Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 13 straipsnio 3 dalies nuostatoms, pagal kurias Nacionalinė žemės tarnyba ir (ar) savivaldybė išduoda sutikimus laikinai naudotis žemės sklypais nesuformuotais laisvos valstybinės žemės fondo žemės plotais žemės ūkio veiklai vykdyti iki 2026 m. gruodžio 31 d.

2.2.3. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 1.109 straipsnyje nustatyta, kad civilinių teisių objektu gali būti tik identifikuotas ir įstatymų nustatyta tvarka įregistruotas žemės sklypas. Pagal Žemės įstatymo 2 straipsnio 20 dalį žemės sklypas apibrėžiamas kaip žemės plotas, turintis nustatytas ribas, kadastro duomenis ir įregistruotas Nekilnojamojo turto registre. Taigi, įstatymai aiškiai reglamentuoja, kad civilinėje apyvartoje ir žemės teisiniuose santykiuose dalyvauja tik teisės aktų nustatyta tvarka suformuoti ir įregistruoti žemės sklypai. Siekiant, kad kuriamas teisinis reglamentavimas neprieštarautų minėtoms Civilinio kodekso ir Žemės įstatymo nuostatoms, siūloma tikslinti Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 3 dalį, numatant suteikti teisę asmenims, teisėtai naudojantiems valstybinę žemę žemės ūkio veiklai, pirkti žemės sklypus, o ne laikinai naudojamus valstybinės žemės plotus. Šis siūlymas taikytinas ir Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 4 dalyje dėstomam keičiamo įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 6 punktui.

2.2.4. Siekiant užtikrinti Vyriausybės programos 45 punkto nuostatų įgyvendinimą dėl investicinių sklypų suteikimo tvarkos stambius investicinius gamybos projektus įgyvendinančioms įmonėms supaprastinimo, siūloma Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 3 dalį papildyti reikalavimu, kad valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypai gali būti įsigijami tik neurbanizuotoje ir neurbanizuojamoje teritorijoje, kurioje pagal teritorijų planavimo dokumentus galima žemės ūkio veikla.

2.2.5. Siekiant sudaryti sąlygas valstybei išlaikyti didesnius sklypus, kurie tiktų stambius investicinius gamybos projektus įgyvendinančioms įmonėms ir įmonėms, įgyvendinančioms projektus, Vyriausybės nutarimu pripažintus užtikrinančiais neatidėliotinus valstybės saugumo ir gynybos poreikius, taip pat užtikrinti valstybės vykdomas krašto apsaugos funkcijas ir Lietuvos gynybos pajėgumų stiprinimą, siūloma nustatyti, kad įsigyti be aukciono galima tik valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypus, kurie neįtraukti į Lietuvos Respublikos investicijų įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 14 punkte numatytiems investicijų projektams rezervuotų investicinių valstybinės žemės sklypų sąrašą ir nereikalingi karinei infrastruktūrai, nurodytai Lietuvos Respublikos mobilizacijos ir priimančiosios šalies paramos įstatymo 6 straipsnio 10 punkte nurodytame sąraše.

2.2.6. Siekiant užtikrinti atitiktį Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 6 punkte įtvirtinto teisėkūros aiškumo principui ir išlaikyti teisinio reguliavimo nuoseklumą, vienodą kriterijų taikymą ir užtikrinti palankesnes sąlygas smulkiesiems ūkininkams plėsti veiklą, siūloma atsisakyti reikalavimo, kad įsigyti žemės ūkio paskirties žemės iš valstybės turi teisę fizinis asmuo, kuris ne

trumpiau kaip 3 metus yra deklaravęs žemės ūkio naudmenas ir kitus plotus, ir apsiriboti reikalavimu, nustatytu ir Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje kaip ūkininko sodybos statybos sąlyga – tokiam asmeniui būti pastaruosius 3 metus deklaravusiam pajamas iš žemės ūkio veiklos.

2.2.7. Atsižvelgiant į šio nutarimo 2.2.1–2.2.6 papunkčiuose pateiktus argumentus, siūloma patikslinti Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 3 dalį, kuria siūloma papildyti Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalį 5 punktu, ir ją išdėstyti taip:

„5) valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypų naudotojai, kurie ją naudoja žemės ūkio veiklai vykdyti – ne didesnius kaip 5 ha jų teisėtai naudojamus valstybinės žemės sklypus (jų dalis), esančius neurbanizuotoje ir neurbanizuojamoje teritorijoje, kurioje pagal teritorijų planavimo dokumentus galima žemės ūkio veikla, jei jie neįtraukti į Lietuvos Respublikos investicijų įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 14 punkte numatytiems investicijų projektams rezervuotų investicinių valstybinės žemės sklypų sąrašą ir nereikalingi karinei infrastruktūrai, nurodytai Mobilizacijos ir priimančiosios šalies paramos įstatymo 6 straipsnio 10 punkte nurodytame sąrašė. Teisė pirkti valstybinį žemės ūkio paskirties žemės sklypą taikoma fiziniam asmeniui, jeigu jis ne trumpiau kaip 3 metus yra įregistravęs ūkininko ūkį Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio įstatyme nustatyta tvarka arba turi Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytą profesinį pasirengimą ūkininkauti ir jeigu pastaruosius 3 metus yra deklaravęs pajamas iš žemės ūkio veiklos, arba juridiniam asmeniui – žemės ūkio produkcijos gamintojui, kurio metinės įplaukos iš prekinės žemės ūkio produkcijos realizavimo per pastaruosius 3 metus sudarė daugiau kaip 50 procentų visų gaunamų pajamų;“.

2.3. Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 4 dalyje, kuria siūloma papildyti Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalį 6 punktu:

2.3.1. Atsižvelgiant į tai, kad Vyriausybės programoje numatyta šalies miškingumą iki 2030 m. padidinti iki 35 procentų, t. y. įveisti apie 75 tūkst. ha naujų miškų, o šiam tikslui pasiekti valstybinių miškų valdytojai – valstybės įmonei Valstybinių miškų urėdijai trūksta valstybinės žemės, tikslinga valstybinius žemės ūkio paskirties žemės sklypus, kurie ribojasi su valstybiniais miškais, panaudoti miškams įveisti.

2.3.2. Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 4 dalyje, kuria siūloma papildyti Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalį 6 punktu, nustatyta, kad kai pirkti parduodamą valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypą pirmumo teise pageidauja keli asmenys, šis žemės sklypas parduodamas asmeniui, iš valstybės įsigijusiam mažesnę žemės ūkio paskirties žemės plotą. Siekiant, kad ši nuostata būtų suprantama ir būtų aišku, kuriam asmeniui būtų taikoma pirmenybė, jeigu nė vienas iš pirmumo teisę turinčių ir pirkti žemės sklypą pageidaujančių asmenų nebūtų iki tol iš valstybės įsigijęs žemės ūkio paskirties žemės, siūloma nustatyti, kad jei vienodą pirmumo teisę turinčių asmenų yra keli, būtų skelbiamas uždaras aukcionas.

2.3.3. Atsižvelgiant į šio nutarimo 2.2.1, 2.2.3–2.2.6, 2.3.1 ir 2.3.2 papunkčiuose pateiktus argumentus ir tai, kad nei Įstatymo projekte Nr. XIVP-4287, nei kituose žemės klausimus reglamentuojančiuose teisės aktuose neapibrėžta Įstatymo projekte Nr. XIVP-4287 vartojama sąvoka „žemė greta nuosavybės teise valdomų žemės sklypų ar valstybinės žemės plotų“, siūloma patikslinti Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 4 dalį, kuria siūloma papildyti Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalį 6 punktu, ir ją išdėstyti taip:

„6) privačių žemės sklypų savininkai – ne didesnius kaip 5 ha valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypus, kurie ribojasi su jų nuosavybės teise turimais žemės ūkio paskirties žemės sklypais ir yra neurbanizuotoje ir neurbanizuojamoje teritorijoje, kurioje pagal teritorijų planavimo dokumentus galima žemės ūkio veikla, jei jie neįtraukti į Investicijų įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 14 punkte numatytiems investicijų projektams rezervuotų investicinių valstybinės žemės sklypų sąrašą, nereikalingi karinei infrastruktūrai, nurodytai Mobilizacijos ir priimančiosios šalies paramos įstatymo

6 straipsnio 10 punkte nurodytame sąraše, nesiriboja su valstybiniais miškais – su valstybiniais miškais besiribojantys valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypai parduodami suderinus su valstybės įmone Valstybinių miškų urėdija, kai juose, vadovaujantis miško įveisimą reglamentuojančiais teisės aktų reikalavimais ir teritorijų planavimo dokumentais, įveisti mišką draudžiama. Pirmumo teisė pirkti šią valstybinę žemės ūkio paskirties žemę taikoma besiribojančio žemės sklypo savininkui – fiziniam asmeniui, jeigu jis ne trumpiau kaip 3 metus yra įregistravęs ūkininko ūkį Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio įstatyme nustatyta tvarka arba turi Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytą profesinį pasirengimą ūkininkauti ir jei pastaruosius 3 metus yra deklaravęs pajamas iš žemės ūkio veiklos, arba juridiniam asmeniui – žemės ūkio produkcijos gamintojui, kurio metinės įplaukos iš prekinės žemės ūkio produkcijos realizavimo per pastaruosius 3 metus sudarė daugiau kaip 50 procentų visų gaunamų pajamų. Kai pirkti parduodamą valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypą pirmumo teise pageidauja keli asmenys, šis žemės sklypas parduodamas asmeniui, iš valstybės žemės ūkio žemės paskirties žemės sklypą įsigyjančiam pirmą kartą, jei tokio nėra – įsigijusiam mažesnę žemės ūkio paskirties žemės plotą; jei vienodą pirmumo teisę turinčių asmenų yra keli – skelbiamas uždaras aukcionas.“

2.4. Siekiant surinkti daugiau lėšų į Valstybės gynybos fondą, siūloma padidinti parduodamos valstybinės žemės ūkio paskirties žemės kainą 20 procentų. Tai padėtų mažinti ir spekuliaciją, kai žemė perkama siekiant ją greitai perparduoti už didesnę kainą. Atsižvelgiant į tai, siūloma patikslinti Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 5 dalį, kuria siūloma papildyti Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnį nauja 6 dalimi, ir ją išdėstyti taip:

„6. Šio straipsnio 2 dalies 4, 5 ir 6 punktuose nurodytų parduodamų be aukciono valstybinės žemės sklypų vertė apskaičiuojama taikant Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatyme nustatytą individualų turto vertinimo būdą ir didinama 20 procentų. Individualus valstybinės žemės sklypo vertinimas atliekamas suinteresuoto asmens lėšomis.“

2.5. Kadangi Įstatymo projekto Nr. XIVP-4285 1 straipsnyje nurodyta, kad Valstybės gynybos fondo lėšos papildomos 80 procentų valstybės biudžeto pajamų, gautų už parduotus valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypus, siūloma atsisakyti keisti Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 6 dalį, kurioje siūloma pakeisti Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 6 dalį.

3. Iš esmės pritarti Įstatymo projektui Nr. XIVP-4286, tačiau atsižvelgiant į tai, kad Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatyme nustatyta ne tik valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypų pardavimo bendraturčiams tvarka, bet ir atvejai, siūloma patikslinti Įstatymo projekto Nr. XIVP-4286 1 straipsnį, kuriuo siūloma pakeisti Žemės įstatymo 11 straipsnio 5 dalies 6 punktą, ir jį išdėstyti taip:

„6) jeigu žemės sklypas valstybei priklauso bendrosios dalinės nuosavybės teise su kitais bendraturčiais – privačiais asmenimis, – šiems bendraturčiams, kai nėra galimybės atidalyti valstybei nuosavybės teise priklausančios žemės sklypo dalies ir suformuoti atskiros žemės sklypo ir išskyrus atvejus, kai sklypas užstatytas statiniais ir (ar) įrenginiais. Valstybinės žemės ūkio paskirties žemės sklypai bendraturčiams parduodami Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatyme numatytais atvejais ir tvarka;“.

4. Įstatymo projekto Nr. XIVP-4285 2 straipsnyje, Įstatymo projekto Nr. XIVP-4286 3 straipsnyje, Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 2 straipsnyje numatytas šių projektų įsigaliojimas – 2025 m. sausio 1 d.

Atsižvelgiant į tai, kad projektai nepriimti iki 2025 m. sausio 1 d., siekiant tinkamai pasiruošti juos įgyvendinti, teisės aktuose nustatyta tvarka ir terminais parengti ir patvirtinti projektų nuostatomis įgyvendinti reikalingus teisės aktus, siūloma keisti Įstatymų projektų Nr. XIVP-4286 ir Nr. XIVP-4287 įsigaliojimo datą – nustatyti, kad jie įsigalioja 2025 m. liepos 1 d. Įstatymo projektą Nr. XIVP-4287 papildyti nuostatomis, pagal kurias Vyriausybė iki 2025 m. birželio 30 d. priima įstatymo

įgyvendinamuosius teisės aktus, sandoriai dėl Įstatymo projekto Nr. XIVP-4287 1 straipsnio 3 ir 4 dalyse, kuriomis siūloma papildyti Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo 4 straipsnio 2 dalį 5 ir 6 punktais, nurodytų leidžiamų parduoti žemės ūkio paskirties žemės sklypų įsigijimo gali būti sudaromi nuo 2025 m. liepos 1 d., nuosavybės perdavimą pagal priėmimo–perdavimo aktus ir atsiskaitymą už juos numatant ne anksčiau kaip nuo 2026 m. sausio 1 d.

Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos 2025–2027 m. biudžeto patvirtinimo įstatymo pakeitimas susijęs su sudėtingomis įstatymo keitimo procedūromis, siūloma Įstatymo projekto Nr. XIVP-4285 įsigaliojimą numatyti 2026 m. sausio 1 d. ir naujo pajamų šaltinio lėšas įtraukti į 2026 metų Valstybės gynybos fondo lėšų sąmatą, kuri bus tvirtinama kartu su Lietuvos Respublikos 2026–2028 metų biudžeto patvirtinimo įstatymu.

Ministras Pirmininkas

Aplinkos ministras